

som er fremsatte i Generaldirektoratets forbeholdte Forslag; efter Flertallets Opfattelse var det, for at gennemføre en rationel Drift og for at afhjælpe den for Tiden meget uregelmæssige Toggang, i høj Grad i den trafikerende Befolknings Interesse straks at udvide Rammerne for den overordnede Styrelse ved at skride til Oprettelsen af Kontorer, som foreslaaet af Administrationen, der naturlig maatte bære Ansvar for Enkelthederne i Udbygningen af et saadant System; man fandt herved, at den af Generaldirektoratet forudsete Udgiftsforøgelse ikke er større, end man — naar Hensyn tages til, at det overordnede Personale i ikke saa faa Aar saa godt som ikke er blevet forøget — maatte vente med en hvilken som helst Styrelsesform.

Denne Opfattelse fandt Udtryk ved Vedtagelse med de nævnte 13 Stemmer af følgende:

#### Jernbaneraadet

- 1) finder det ønskeligt, at den fastslaaede Distriktsordning udformes gennem en Sektionsordning;
- 2) ser ikke bedre, end at den rivende Udvikling, som — jvfr. i denne Forbindelse Skrivelse, Journal Nr. M. S. 2828 af 14. ds. til Raadet fra Ministeriet for offentlige Arbejder — har fundet Sted, siden Jernbaneloven af 10. Maj 1915 blev vedtaget paa Rigsdagen, giver Adgang for en saadan Ordning;
- 3) kan — fraset Spørgsmaalet om Hjemmel, med Hensyn til hvilket Meningerne er noget delte — tiltræde Principperne i „Forslag til Statsbanernes Distriktsordning“;
- 4) lægger den største Vægt paa, at en saadan Sektionsordning gennemføres saaledes, at fuldt Ansvar lægges paa de enkelte Tjenestemænd, og at Skriveri undgaas i saa stort Omfang som forsvarligt.

#### Endelig var der Enstemmighed om:

- 5) at udtale, at der indenfor Raadet har været Ønsker fremme om at udvide Stationsforstandernes Myndighed i Sager, som „Forslag til Statsbanernes Distriktsordning“ selv henlægger til disse Tjenestemænd;
- 6) med Hensyn til „Enkeltheder“ — til Efterretning — at henvise til de fra Medlemmerne faldne Udtalelser, som ikke har været Genstand for Afstemning indenfor Raadet, saaledes som disse fremgaar af det stenografiske Referat.

I denne Forbindelse bemærkes, at naar Enstemmighed ikke opnaaedes om Punkt 4 ovenfor, var det udelukkende, fordi de 4 Medlemmer, der ikke hørte til Flertallet, ikke ved at stemme for paa en vis Maade skulde kunne siges at acceptere en Sektionsordning.

Et Mindretal (Ejsing, Frandsen, Godskesen, Jensen-Sønderup) er med Flertallet enigt i, at det foreliggende Forslag fra Generaldirektionen, med Hensyn til det under B. „De tilsynsførende Tjenestemænd paa Linjen“ anførte, rettelig bør betegnes som et Forslag om Oprettelse af Sektionskontorer (10 Trafiksektioner, 14 Banesektioner og 5 Maskinsektioner), og at der som Følge heraf, saafremt disse Sektionskontorer blev oprettet, ikke kunde blive Tale om senere yderligere at gaa til Oprettelse af andre saakaldte „Hjælpekontorer“, jvfr. Skrivelse af 4. d. M. fra Jernbaneraadet til Ministeriet for offentlige Arbejder.

Nærværende Mindretal deler den Opfattelse, der under Behandlingen paa Rigsdagen af Loven om Statsbanernes Styrelse blev gjort gældende i Folketinget af et Mindretal i det om Lovforslaget nedsatte Udvalg (Jørgen Jensen, N. C. Jensen, Jensen-Sønderup og Westergaard) i Betænkningen (Tillæg B. 1913—14, Sp. 2037) og ligeledes af et Mindretal i Landstingsudvalget (Døcker, Ejsing, Frandsen, Godskesen, Knuth, Carl Madsen og Nørsgaard) i den af dette Udvalg afgivne Betænkning (Till. B. 1914—15 Sp. 1339). Det fremhæves af disse Mindretal, at den da foreslaaede Ordning af Statsbanernes Styrelse med Sektionskontorer og Distriktskontorer foruden de særlige Kontorer for Afdelingscheferne „vil hverken blive billig eller simpel“, men i mange Tilfælde medføre, „at der bliver et Led — en Melleminstans — mere“, og „at der ikke i et Land af Danmarks Størrelse er Trang til saa stort et Apparat som foreslaaet“, hvorefter der vilde „blive 31